

Trasa:

Wilkowice (końcowy przystanek MZK Bielsko - Biała, linia nr.2) - Rogacz - Magurka Wilkowicka (schronisko PTTK) - Przełęcz Przegibek - Gaiki - - Groniczki - Przełęcz u Panienki - Hrobacza Łąka - Przełęcz u Panienki - Lipnik Kopiec (około dwudziestu minut marszu od przystanku MZK Bielsko-Biała, linia nr.6)

kraj / pasmo:

 Polska / Beskid Mały

Szlaki:

Czasy przejść:

- Wilkowice, przystanek końcowy linii miejskiej (Bielska - Białej) nr.2 - Łysa Przełęcz / czas przejścia: 45 minut / szlak:
- Łysa Przełęcz - Magurka Wilkowicka schronisko PTTK 909 m.n.p.m. / czas przejścia: 1 godz. 15 minut / szlak:
- Schronisko PTTK Magurka - przełęcz Przegibek 663 m.n.p.m. / czas przejścia: 35 minut / szlak:
- Przełęcz Przegibek - Gaiki (808 m.n.p.m.) / czas przejścia: 45 minut / szlak:
- Gaiki (808 m.n.p.m.) - Groniczki (839 m.n.p.m.) - przełęcz u Panienki (źródło Maryjne i kapliczka) 709 m.n.p.m. / czas przejścia: 35 minut / szlak:
- Przełęcz u Panienki - Hrobacza Łąka (828 m.n.p.m.) / czas przejścia: 25 minut / szlak:
- Hrobacza Łąka - Przełęcz u Panienki / czas przejścia: 20 minut / szlak:
- Przełęcz u Panienki - Wróblowice - Lipnik Kopiec przystanek MZK / czas przejścia: 1 godzina 15 minut / szlak:

Łączny czas przejścia trasy: 6 godziny

Start: Wilkowice Stalownik / przystanek MZK Bielska-Białej linii numer 2

Meta: Lipnik Kopiec / przystanek MZK Bielska-Białej linii numer 6

Opis i charakterystyka trasy:

Szlak o zróżnicowanym stopniu trudności, od bardzo łatwej „niedzielnej”, po bardziej wymagające podejścia, które osoby słabsze kondycyjnie mogą nieco zmęczyć. Podejść tych jednak jest stosunkowo niewiele, a większość trasy prowadzi nas łagodnie się wspinając lub opadając. Trasa o bardzo zróżnicowanych walorach widokowych, dającą okazję na podziwianie rozległej panoramy Bielsko-Białej, pasma Szyndzielni i Klimczoka, jak i również okolic Międzybrodzia Bialskiego, sztucznych zalewów na Sole, oraz zbiornika wodnego hydroelektrowni na górze Żar.

W drugiej części szlaku prowadzącej na wyjątkowy punkt widokowy na Chrobaczej Łące, urzekającą, rozległą panoramę okolic Bielska-Białej. Wędrówkę rozpoczynamy na pętli autobusowej, linii miejskiej nr.2, w Wilkowicach. Tuż obok przystanku znajdują się róża szlaków. My wybieramy omawiany szlak Czarny, który moim zdaniem z możliwych wyborów, przedstawia najciekawszy wariant. Szlak prowadzi początkowo wzdłuż drogi dojazdowej do byłego szpitala Stalownik, którego rozpadające się ruiny widać na stoku góry. Mijamy je, idąc obok budynku dawnej szpitalnej kotłowni, zbliżamy się do miejsca gdzie droga asfaltowa przechodzi w gruntową. W tym miejscu szlak opuszcza drogę skręcając w lewo w las i wyrывая pod górę. Jest to pierwsze podejście z kilku jakie nas czekają w drodze na Łysą Przełęcz.

zdjęcia od lewej: tuż powyżej pętli linii miejskiej Bielska-Białej numer 2 natrafiliśmy na ruiny dawnego szpitala, które szlak mija prowadząc w kierunku lasu / zdjęcie pośrodku i po prawej: Łysa Przełęcz 563m n.p.m. – tu opuszczamy szlak czarny przechodząc na czerwony w kierunku Magurki Wilkowskiej

Po około 45 minutach żmudnego zdobywania wysokości, dochodzimy na wspomnianą Łysą przełęcz. Znajduje się tam skrzyżowanie kilku szlaków. Jest to dobre miejsce na odpoczynek, przed następnym podejściem w kierunku Magurki. W miejscu tym widać rozległą panoramę na gminę Bystra, oraz pasmo Szyndzielni, Klimczoka i Skrzycznego. Natomiast patrząc w drugim kierunku można dostrzec szczyt Chrobaczej Łąki (nasz cel), z imponującym krzyżem. Widać również nieczynny kamieniołom, w którym prócz kruszywa na drogi wydobywano sporadycznie kamienie półszlachetne.

Z przełęczy ruszamy zmieniając szlak na czerwony, istnieje tutaj możliwość wybrania szlaku żółtego, również prowadzącego do schroniska PTTK na Magurce, jest to już kwestia czysto osobistych preferencji, jako że szlak żółty jest krótszy zaledwie o kilkanaście minut, za to mocno daje popalić, rwąc prawie cały czas ostro pod górę, oraz posiadający mniejsze walory krajobrazowe, gdyż w większości prowadzi on lasem. Szlak czerwony, który ja proponuję, jest nieznacznie dłuższy, za to zdobywa tę wysokość w mniej uciążliwy sposób, a stwarza wiele okazji widokowych. Oba szlaki łączą się z powrotem tuż pod Magurką.

Po drodze z Łysej Przełęczy na Magurkę Wilkowską

Poruszając się szlakiem czerwonym, idziemy starą drogą dojazdową do schroniska, dziś nie używaną jako że wybudowano nową prowadzącą od strony Rogacza. Szlak wiedzie początkowo przez las mieszany, później przez młodniki świerkowe, a następnie poprzez piękny starodrzew składający się głównie z Buków i Olch. W momencie gdy zbliżymy się do kopuły szczytowej Magurki znów pojawia się las mieszany, z przewagą świerków. Po drodze mijamy kilka źródeł, które jednak w porach gorących i suchych mogą zanikać. Po około godzinie od momentu opuszczenia Łysej Przełęczy, dochodzimy do miejsca gdzie nasz szlak łączy się ze szlakiem, w pierw zielonym, a następnie niebieskim, którym będziemy wracać z Magurki. Z tego miejsca do schroniska pozostało około 15-20 minut.

W tym miejscu można również podziwiać niezwykle pejzaże na dolinę Międzybrodzką, wijącą się nią rzekę Sołę, oraz powstałe na niej sztuczne zalewy. Widać również rozległą panoramę na górę Żar i znajdującą się na niej hydroelektrownię, oraz inne szczyty Beskidu Małego. W obszarze tym znajdują się również rozległe pola borowin. Po kilkunastu minutach dochodzimy do schroniska PTTK na Magurka Wilkowskiej. I tam można napawać się niezwykle widokami, właściwie w miejscu tym otaczają nas góry, po prawej pasmo Beskidu Śląskiego, w tym Skrzyczne, Klimczok, Szyndzielnia, w części środkowej Beskid Żywiecki, po lewej Beskid Niski, a w wyjątkowo pogodne dni, przy dobrej widoczności (najczęściej w mroźne zimowe poranki) widać stąd również i Tatry.

Na Magurce Wilkowieckiej 909m n.p.m. od lewej: widok sprzed schroniska w kierunku charakterystycznego szczytu góry Żar / team zdobywców przed schroniskiem PTTK na Magurce Wilkowieckiej / widok na kotlinę Żywiecką, Beskid Śląski i Żywiec sprzed schroniska PTTK na Magurce Wilkowieckiej

Z Magurki schodzimy, jak już wspominałem wcześniej, szlakiem niebieskim prowadzącym na przełęcz Przegibek, oraz dalej na Gaiki. Szlak początkowo będzie prowadził nas równoległe ze szlakiem czerwonym, opuści go dopiero w miejscu wyżej opisanym. Początkowo łagodny, jednak od momentu gdy rozdzieli się ze szlakiem czerwonym, blisko szczytu Sokołówki, zacznie ostro schodzić w dół, szybko tracąc wysokość. Po około 35 minutach dochodzimy do przełęczy Przegibek, gdzie biegnie ruchliwa droga prowadząca z Bielska-Białej do Międzybrodzia. Na przełęczy znajduje się pomnik poświęcony ofiarom wojny, oraz kapliczka z figurką Chrystusa frasośliwego z 1858 roku.

Przełęcz Przegibek – tu zakrećamy w prawo podążając za niebieskimi znakami...

Znajduje się tam również parking, oraz niewielki bar „Rogacz”, gdzie można coś przekąsić. Wychodząc z lasu na przełęcz trafimy na znajdującą się tam różę szlaków. Nasz szlak skręca w prawo, prowadząc przez krótki czas wzdłuż drogi w kierunku Międzybrodzia. Polecam od razu przejść drogę, co ułatwi śledzenie odpowiedniego odbicia szlaku w las. W tym miejscu należy zachować czujność, jako że mijając będziemy kilka dróg leśnych, łatwo wejść w nieoznakowaną drogę gospodarczą. Nasz szlak znajduje się około trzystu metrów poniżej przełęczy, na zakręcie drogi odbijając w las, znajduje się tam również szlaban, ograniczający możliwość wjazdu do lasu.

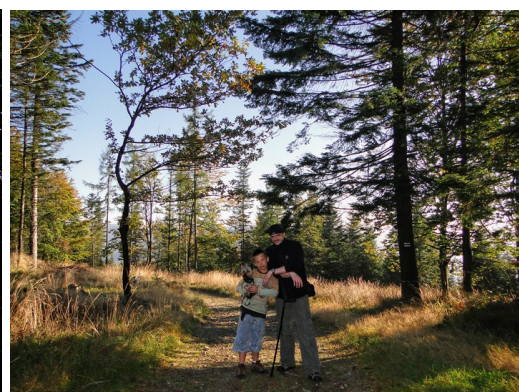
...tuż po opuszczeniu szosy na Przełęcz Przegibek, podążając za niebieskim szlakiem, ścieżka wyrwa ostro do góry zakrećając w prawo, by po chwili złagodnieć wyprowadzając w starym lesie mieszanym, z przewagą drzew liściastych

W błąd może wprowadzać również fakt że z drogi nie od razu widać znakowanie, jest ono umieszczone dopiero po kilkudziesięciu metrach od momentu wejścia w las. Tu pomocne może być znakowanie Szlaku Papieskiego, którym będziemy się poruszać aż po Chrobaczą Łąkę, innym znakiem ułatwiającym orientację będzie widoczna na drzewie kapliczka (które również będą nam towarzyszyć przez większość szlaku). Poruszamy się odtąd w większości przez las mieszany, z przewagą liściastego. Tereny te są stosunkowo rzadko odwiedzane, co czyni je

wyjątkowo atrakcyjnymi, jako że w dużej mierze zachowały one swój pierwotny charakter. Po około 45 minutach i sporym podejściu dochodzimy do kolejnego rozwidlenia szlaku, znajdującego się na szczycie Gaiki (808 m.n.p.m.) gdzie definitywnie opuszczamy schodzący do Lipnika szlak niebieski. Odtąd poruszamy się szlakiem czerwonym w kierunku Hrobaczej Łąki.

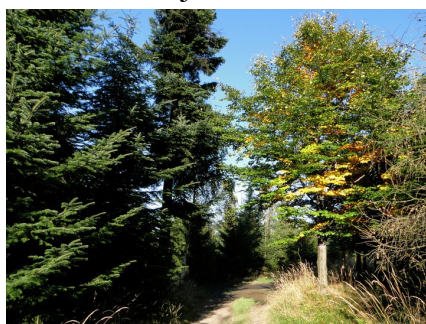

Po drodze z Przełęczy Przegibek na Gaiki...

Gaiki 808m. n.p.m.

Po kolejnych 35 minutach, licząc od szczytu Gaików, dochodzimy do przełęczy U Panienki. Prócz kolejnego węzła szlaków znajdują się tam ulokowana pomiędzy fantazyjnie powykęcany, starymi drzewami, kapliczka oraz w odległości 10 minut od szlaku źródło Maryjne, z wodą o podobno wyjątkowych właściwościach. Tutaj również ma swój początek szlak czarny, którym będziemy wracać z Hrobaczej Łąki. Z przełęczy pozostało nam do przejścia około 25 minut łatwego szlaku, po którym idąc przez piękny bukowy las dochodzimy, do widocznego z daleka pomiędzy drzewami stalowego krzyża umiejscowionego w punkcie widokowym na szczycie Hrobaczej Łąki. Znajduję się tam również taras z którego roztacza się niezwykła panorama na okolice Bielsku-Białej.

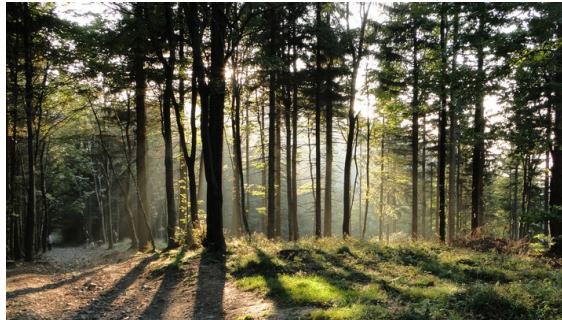
zdjęcia od lewej: Szlak z Gaików w stronę Hrobaczej Łąki / po drodze z Gaików na Przełęcz U Panienki 710m n.p.m. / ...nasz wierny towarzysz wędrówek – Buba

Sam krzyż, wzniesiony z okazji upamiętnienia wejścia w III tysiąc lecie, ma 35 metrów wysokości, jego konstrukcja waży 6,8 tony, rozpiętość ramion wynosi 10,5 metra, w nocy jest on doskonale widoczny z dużej odległości, gdyż jest on oświetlony. Krzyż ustawiono w tym miejscu w roku 2002, poświęcony został przez biskupa T. Rakoczego i wyznacza on centralny punkt biegnącego tamtędy szlaku papieskiego (prowadzącego dalej w kierunku Andrychowa i Gronia Jana Pawła II- dawniej Leskowca). Poniżej tarasu widokowego, znajdują się budynek Domu Turystyczno-Rekolekcyjnego „Hrobacza Łąka”, w którym można znaleźć, mały bufet, oraz suche miejsce do odpoczynku. W budynku przyległym znajdują się otwarta dla turystów kapliczka.

Przełęcz U Panieniki 710m n.p.m.

Wyruszając z Chrobaczej Łąki kierujemy się z powrotem na czerwony szlak którym tu przyszlismy udając się z powrotem na Przełęcz U Panienki. Tam opuszczamy czerwony szlak, wchodząc na rozpoczynający się tutaj szlak czarny. Szlak ten zaprowadzi nas na metę naszej wycieczki. Szlak wiedzie w większości przez gęsty las liściasty, należy zachować tutaj czujność, gdyż znakowanie nie jest tutaj najlepsze, a szlak przecina mnóstwo dzikich dróg i ścieżek leśnych. Po około trzydziestu pięciu minutach od opuszczenia Przełęczy U Panienki dochodzimy do zabudowań gminy Wróblowice.

zdjęcia po lewej i w środku: opuszczając Przełęcz U Panienki, czeka nas dość intensywne podejście w stronę Hrobaczej Łąki / ...ostatnie metry przed widocznym już pamiątkowym krzyżem na Hrobaczej Łące

Krzyż na Hrobaczej Łące 808m n.p.m. wzniesiono z okazji upamiętnienia wejścia w III tysiąc lecie, ma 35 metrów wysokości, jego konstrukcja waży 6,8 tony, rozpiętość ramion wynosi 10,5 metra, ustawiono go na szczycie w 2002r, w nocy jest on podświetlany.

Szlak meandruje tutaj pomiędzy budynkami i gospodarstwami, należy być ostrożnym. Po kolejnych 25 minutach dochodzimy do Lipnika Górnego, w rejonie Lipnika Kopiec, gdzie należy skręcić w lewo, w kierunku centrum Bielska-Białej, poruszając się przez cały czas wzdłuż głównej ulicy - Krakowskiej. Po kilkunastu minutach dochodzimy do przystanku linii miejskiej nr.6 w Lipniku Kopiec. Stąd wspomnianą linią dostaniemy się bez kłopotu do centrum miasta, skąd rozpoczęliśmy wycieczkę.

Po lewej panorama zarejestrowana z platformy widokowej pod krzyżem na Hrobaczej Łące, po prawej schronisko na Hrobaczej Łące – uwaga! W dniu 7 stycznia 2017 roku w schronisku wybuchł pożar, który wyłączył obiekt z ruchu turystycznego, planowana jest odbudowa...

Zachód słońca obserwowany podczas powrotu – szlak z Przełęczy U Panienki w kierunku Lipnika Kopiec

Dostępność trasy:

Szlak dostępny w każdych warunkach pogodowych, możliwy do przejścia zarówno zimą jak i latem, jednak zimą należy liczyć się z tym że szlak będzie w znacznej części nieprzetarty, jako że część trasy, szczególnie w rejonie Chrobaczej Łąki, Gaików i Groniczków, jest stosunkowo rzadko odwiedzana, szczególnie zimą.

Dojazd i powrót z centrum Bielska - Białej:

Bielsko-Biała, ul. Piastowska, przystanek MZK (koło dworca PKP) w kierunku Hotelu Prezydent, wsiadamy w linię miejską nr.2 - jadącym w kierunku Stalownika. Autobusem tym jedziemy do końcowego przystanku, który znajduje się w Wilkowicach, w miejscu tym znajduje się start naszego szlaku na Magurkę Wilkowicką. Meta szlaku wyprowadza nas w Lipniku na granicy miasta Bielska-Białej, w odległości około kilometra od przystanku linii miejskiej numer 6, którą z powrotem można dostać się do centrum Bielska-Białej, w okolice dworca PKP.

Przydatne linki:

- Schronisko PTTK na Magurce Wilkowieckiej: <http://www.magurka.beskidy.pl/>
- historia Schroniska na Hrobaczej Łące: http://pl.wikipedia.org/wiki/Schronisko_na_Hrobaczej_%C5%81%C4%85ce
- Rozkład jazdy MZK Bielsko-Biała: <http://www.mzkb-b.internetdsl.pl/main.htm>

Ważne telefony / e-mail:

- GOPR numer alarmowy - 985 lub 601 100 300
- międzynarodowy numer ratunkowy: 112
- Schronisko PTTK na Magurce Wilkowieckiej: 033 817 04 21

www.zyciepisaneborami.pl

opracowanie i zdjęcia: Sebastian Nikiel
kontakt: s.nikiel.mojegory@gmail.com